

OKRESNÁ PROKURATÚRA PEZINOK
Šenkvičná cesta 5, 902 01 Pezinok

Číslo: Pv 325/18/1107-20
EEČ: 2-14-103-2019

Pezinok 05.06.2019

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: zločin: týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Pezinok

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX XXXXX, Slovensko

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- zločin: týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

od presne nezistenej doby roku 2015 po narodení maloletého syna XXXXX., nar. XXXXX, až do 28.05.2018 v rôznych bydliskách, najprv na chate v obci Liptovské Revúce, naposledy v mieste spoločného pobytu v prenajatom byte na adrese XXXXX, XXXXX č. XXXXX, opakovane pod vplyvom alkoholu napádal svoju družku, poškodenú XXXXX, nar. XXXXX, trvale bytom XXXXX, XXXXX, tým spôsobom, že jej dával facky otvorenou dlaňou, udieral ju päšťami, kopal ju všade tam, kam trafil, pričom tak robil aj v prítomnosti ich maloletého syna, v dôsledku čoho mala opakovane krvné podliatiny pod okom, na ramene a inde na tele, ktoré si však nikdy nevyžiadali lekárske ošetrenie, taktiež jej vulgárne nadával, vyčítal jej, že ju rodina obrala o majetok, bezdôvodne ju podozrieval, že mu je neverná, vyčítajúc jej elektronickú komunikáciu s iným mužom, ktorú našiel v jej mobilnom telefóne, žiarlil, keď sa stretla s niekým iným, zakazoval jej stretávať sa s inými mužmi, ako aj s kamarátkami, pri hádkach sa jej vyhrážal zabitím, pričom naposledy ju zbil dňa

26.05.2018 v ich prenajatom byte v Pezinku, následkom čoho mala krvnú podliatinu na ruke, čím ohrozoval psychické a fyzické zdravie poškodenej XXXXX, nar. XXXXX, trvale bytom XXXXX, XXXXX, a ich maloletého syna XXXXX.,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ Odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ XXXXX viedol pod sp. zn. ORP-XXXXX trestné stíhanie proti obvinenému XXXXX pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Dňa 16.04.2019 vyšetrovateľ predložil spisový materiál na Okresnú prokuratúru XXXXX s návrhom na zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku. Preskúmaním spisu som zistila, že návrh vyšetrovateľa je dôvodný.

Obvinený XXXXX vo svojej výpovedi poprel, že by sa dopúšťal verbálneho alebo fyzického násillia voči poškodenej. Uviedol, že ju nikdy nenapadol, pripustil, že sa zvyknú hádať, čo môžu počuť aj susedia, nakoľko pri hádkach sú hlučnejší a v bytovke, kde bývajú sú steny zo sadrokartónu. Naposledy sa s XXXXX pohádal dňa 26.05.2018, kedy chcel vziať syna na futbalový zápas, čo mu ona nedovolila s tvrdením, že je opitý. Uviedol, že mal v sebe asi tri pivá, ale opitý nebol, prístup družky ho však nahneval a bol na ňu vulgárny, následne treskol dvermi a odišiel preč sám. Vtedy mu XXXXX aj oznámila, že má nového priateľa a chce sa s ním rozísť. Za toto nepociťoval hnev, lebo spolu už dlhšie boli len kvôli synovi a predpokladal, že niekoho má. Pripustil, že mohli ich krik pri hádke počuť susedia, poprel však, že by poškodenú napadol. V ten deň večer prespal v práci, v stanici záchranej služby na Záhorí, lebo ráno nastupoval do služby. Po službe sa vrátil domov, pričom mu družka neotvorila a oznámila mu cez zavreté dvere, že si preňho prídu policajti, ktorí ho aj neskôr kontaktovali a keď sa dostavil na oddelenie, zadržali ho. Ako dôvod podania trestného oznámenia uviedol, že družka si zrejme našla niekoho iného a takto sa ho chcela zbaviť. K ich vzťahu uviedol, že tento sa skončil, nefungovalo to medzi nimi už dávno, on ale družke neubližoval. K výpovediam susedov uviedol, že títo mohli od nich počuť hluk, lebo keď sa s XXXXX hádali, boli hluční. Rovnako mohlo byť počuť plač ich syna, ktorý však plače a je aktívny primerane svojmu veku. S družkou zostával len kvôli synovi, ich vzťah ochladol a navzájom si začali vadiť, preto má v úmysle vzťah ukončiť. Vždy sa však riadne staral o rodinu, živil družku aj syna, nikdy ani jedného z nich nebil.

Poškodená XXXXX v trestnom oznámení dňa 28.05.2018 uviedla, že jej druh XXXXX ju najmenej tri roky, od narodenia ich syna napáda, bije ju vždy keď si vypije alkohol. V triezvom stave je v poriadku, nie je agresívny, jeho agresivita začína až po požití alkoholu, ktorý však užíva pravidelne, keď nie je v službe ako záchranár. Pod vplyvom alkoholu jej vulgárne nadáva, všetko jej vyčíta, žiarli, zakazuje jej stretávať sa s inými ľuďmi a aj ju fyzicky napáda, bije ju päšťami a dáva jej facky. Po týchto útokoch mala modriny, nikdy si však nevyžadovali lekárske ošetrovanie. Uviedla, že o týchto útokoch vedia aj susedia v bytovke, nakoľko je to počuť cez steny.

Vo svojej výpovedi v procesnom postavení poškodenej osoby dňa 28.11.2018 XXXXX uviedla, že už spolu nežijú, ale to, čo uviedla v trestnom oznámení je pravda, teda že pod vplyvom alkoholu ju XXXXX napádal. Tieto útoky začali podľa

poškodenej niekedy v roku 2015 po narodení ich spoločného syna, dovtedy bolo všetko v poriadku. Obvinený začal byť žiarlivý. Pokiaľ ide o alkohol, tento požíval aj predtým, avšak po jeho požití nebol dovtedy agresívny. Jeho agresívne správanie sa vystupňovalo v lete 2017, kedy našiel poškodenej v telefóne konverzáciu s nemenovaným mužom, z ktorej vyplývalo, že mieni obvineného opustiť práve kvôli tomuto mužovi. Pokiaľ ide o priebeh konfliktov, poškodená uviedla, že išlo o vzájomné konflikty, to znamená, ak vynadal on jej, tak aj ona vynadala jemu, ak dostala facku, tak aj ona mu facku vrátila. Nikdy jej nespôsobil také zranenia, ktoré by si vyžiadali ošetrenie, nikdy ani nevolala políciu. S odstupom času si myslí, že nebola týraná, ani fyzicky ani psychicky, mala len obavy z reakcií svojho druhu keď príde domov pod vplyvom alkoholu, proste sa necítila komfortne. Momentálne býva v prenajatom byte na Šenkvickej ulici sama so synom, obvinený s nimi už nežije, ale navštevuje syna a v súčasnosti majú veľmi dobrý vzťah, zmenil sa aj pokiaľ ide o užívanie alkoholu.

XXXXX XXXXX uviedla, že poškodenú a obvineného pozná asi rok a pol, ich byty sú spojené kúpeľňami. Opísala situáciu z februára 2018, kedy k nej poškodená prišla uplakaná so synom, pričom jej povedala, že ju zbil obvinený a mala na rukách modriny, ktoré vyzerali, akoby ju niekto držal. Svedkyňa uviedla, že viackrát bolo počuť z bytu hádky, ale počuť aj krik poškodenej na dieťa, prípadne aj krik ich syna na poškodenú. Nikdy nevidela obvineného, že by napadol poškodenú, ani poškodená sa jej okrem toho jedného prípadu nestážovala, ani vtedy neuviedla žiadne podrobnosti. Svedkyňa sa domnieva, že obvinený je agresívny len keď je pod vplyvom alkoholu, vtedy ho aj počula ako búcha na dvere bytu. Uviedla, že nevie na koho strane je vo vzťahu chyba, viackrát ich počula hádať sa a ráno išli spolu normálne von. Viac v kontakte s poškodenou bola jej dcéra XXXXX.

Svedkyňa XXXXX uviedla, že sa pozná s poškodenou aj s obvineným, sú to ich susedia. Opísala incident z leta 2017, kedy bola poškodená so synom u nich na návšteve a prišiel obvinený, ktorý bol pod vplyvom alkoholu. Obvinený poškodenú s krikom žiadal, aby išla domov a vyčítal jej, že bola u susedov, chytil ju za ruku, ale keď zbadal svedkyňu, pustil poškodenú. Svedkyňa odvieďla z bytu ich syna, aby nebol svedkom konfliktu, následne išiel do bytu poškodenej nevlastný otec svedkyne, ktorý vyviedol obvineného von. XXXXX uviedla, že viackrát počula z bytu poškodenej krik, poškodená sa jej zdôverila, že jej druh, keď je pod vplyvom alkoholu, jej nadáva, kričí na ňu, že ublížil aj ich spoločnému synovi, ale žiadne podrobnosti jej neuviedla. Svedkyňa sa domnieva, že podrobnejšie sa o tom poškodená rozprávala s jej matkou. Niekedy na poškodenej XXXXX videla modriny, táto jej ale neodpovedala, odkiaľ ich má. Hádky bolo počuť tak raz za dva týždne, niekedy aj každý druhý deň, minimálne však raz do mesiaca. Súčasne však svedkyňa vypovedala, že počula aj poškodenú kričať na syna, rovnako aj ich syna počula plakať, ale nevie z akého dôvodu. Poškodená je podľa nej starostlivá mama. K osobe obvineného uviedla, že sa v istom období staral o syna na rodičovskej dovolenke, zatiaľ čo poškodená pracovala, a v tom čase nepočula chlapca plakať, skôr bolo počuť cez stenu, ako sa smeje. Obvinený sa podľa nej synovi venuje, nemyslí si, že by mu ubližoval, skôr mala dojem, že ubližuje svojej družke. Nepovažuje však poškodenú za týranú ženu, niekedy sa k sebe správajú s obvineným dobre, niekedy sú na seba odporní, je to však vzájomné, nie jednostranné. Podľa svedkyne sa preto jedná skôr o partnerské nezhody. Po odchode obvineného zo spoločnej domácnosti ho párkrát videla ísť k poškodenej a vyzerala, že jej to nevadí.

Svedok XXXXX, vlastník bytovky na XXXXX v Pezinku uviedol, že sa v priestoroch

bytovky zdržiava len pracovne. Poškodenú XXXXX pozná ako slušnú nájomníčku, žije so synom v byte na treťom poschodí. Obvineného pozná len z videnia, riešil jednu konfliktnú situáciu asi vo februári 2018, kedy ho XXXXX zavolała, že u poškodenej v byte je krik a buhot. Preto zaklopal na dvere bytu, kde prebiehala hádka, obvinený za niečo nadával poškodenej. Svedok ho vyzval, aby sa pred svojím synom ovládal, načo začal byť obvinený slovne agresívny a vulgárne nadával poškodenej, ktorá svedka žiadala, aby jej pomohol obvineného dostať z bytu. Následne svedok dohliadol na to, že si obvinený zbalil veci a odišiel z bytovky. Svedok si myslí, že bol vtedy obvinený pod vplyvom alkoholu. Na správanie obvineného v opitosti sa mu sťažovali aj viacerí nájomníci. Súčasne označil obvineného za dobrého otca, ktorý sa venuje synovi, a to aj po odchode zo spoločnej domácnosti s poškodenou.

Svedkyňa XXXXX vypovedala, že býva v byte pod poškodenou a zaznamenala konflikty medzi poškodenou a obvineným, ktoré sa časom stupňovali. Išlo o vzájomné hádky, vždy len po tom ako sa obvinený vrátil domov pod vplyvom alkoholu. Asi vo februári 2018 bolo z bytu počuť neznesiteľný hluk a krik, preto zavolała na pomoc XXXXX, ktorý je majiteľom objektu, aby spravil s obvineným a poškodenou poriadok. V ten deň svedok Burdan vyhodil obvineného z bytu. Poškodená XXXXX sa jej nikdy nesťažovala na obvineného, ani na nej nevidela zranenia. Najčastejšie zaznamenala svedkyňa plač ich malého syna, ktorý musí počúvať hádky rodičov.

V rámci dokazovania bola do konania pribratá znalkyňa z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie, XXXXX, ktorá vykonala znalecké psychologické vyšetrenie poškodenej XXXXX. Charakterizovala ju ako osobnosť nezrelú, emočne plochšiu s nižšou frustračnou toleranciou, s nízkou toleranciou voči neúspechu, intelektovo ľahko podpriemernú s nenarušenými pamäťovými schopnosťami. Poškodená pozitívne hodnotí a vníma vzťah k partnerovi, ktorý je len sporadicky narúšaný alkoholickou ebrietou partnera, kedy krátkodobo pretrváva u nej negatívny pocit - hnev, a pri verbálnom osočovaní aj situačný strach. Ich vzájomné vzťahy a spolužitie vníma okrem období alkoholických excesov pozitívne. Poškodená dokáže správne vnímať prežitú skutočnosť a dokáže ich aj správne reprodukovať tak, ako sa reálne uskutočnili. Poškodený pociťovala správanie obvineného len v období, kedy prišiel pod vplyvom alkoholu ako príkorie s kolísavou intenzitou, kde vnímanie príkoria je dané bilanciou aktuálneho pocitu strachu z možných útokov, ktoré ale výraznejšie neohrozovali jej psychické zdravie v zmysle reaktívnej poruchy alebo ochorenia. Anamnesticky neboli zaznamenané psychické ťažkosti, ani aktuálny klinický nález ich neobjektívuje. Z autoanamnestických údajov, psychologického vyšetrenia a na základe výpovedí svedkov sa znalkyňa domnieva, že konanie obvineného výraznejšie neovplyvnilo obvyklý spôsob života poškodenej. K zmenám dochádzalo len v priebehu akútnej situácie, pri konflikte počas alkoholického excesu obvineného, ktoré po odznení stratili na význame. Prežívanie poškodenej nevykazovalo vo vzťahu k správaniu obvineného významne negatívne pocity, tri roky žili spoločný život, vychovávali dieťa, pričom uvedené obdobie bolo len sporadicky narušované alkoholickými excesmi partnera, ktoré spolu s verbálnym osočovaním sa javili ako spúšťač interpersonálnych konfliktov a brachiálnych prejavov, ktoré prehĺbili negatívne prežívanie poškodenej s manifestáciou obáv a situačného strachu. Pokiaľ ide o schopnosť poškodenej riešiť konfliktné situácie, podľa znalkyne poškodená zvolila prevažne verbálny odpor, teda sa s obvineným hádala, čo povzbudilo vzájomnú agresivitu a nevedlo k riešeniu problému, ale ku kumulácii vzájomného

napätia. V dôsledku toho bola poškodená v stálom vnútornom napätí, čo prispelo k negatívnej zmene postoja k obvinenému. Znalkyňa nezistila u poškodenej XXXXX prítomnosť duševného ochorenia, nepovažuje preto za potrebné, aby sa k jej stavu vyjadroval aj psychiater. Aktuálny psychický stav poškodenej nevykazuje prejavy posttraumatickej depresívnej alebo inej reaktívnej poruchy, ani anamnesticky nie sú objektivizované, na základe čoho možno predpokladať, že z psychologického hľadiska sa nejedná o týranú osobu. Vzájomné interakcie poškodenej a obvineného s vysokou pravdepodobnosťou boli konfliktogénne len počas jeho alkoholických excesov, mimo tohto obdobia ich vzájomná interakcia bola konštruktívna, zameraná na výchovu ich spoločného syna a každodenné zabezpečenie chodu rodiny a nepredstavovala v pravom zmysle slova domáce násilie.

Vyhodnotením horeuvedených dôkazov som dospela k záveru, že v danom prípade neboli naplnené znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona.

Zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona sa dopustí ten, kto blízkej osobe alebo osobe, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobí fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním, alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť.

V zmysle ustanovenia § 127 ods. 5 Trestného zákona je poškodená považovaná pre účely trestného stíhania v tejto veci za blízku osobu.

Týraním blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona sa však rozumie "také zlé nakladanie so zverenou (alebo blízkou) osobou, ktoré sa vyznačuje hrubším stupňom necitlivosti a bezohľadnosti s určitým trvaním. Nevyžaduje sa, aby u blízkej alebo zverenej osoby vznikli následky na zdraví, ale musí ísť o také konanie, ktoré týraná osoba pre jeho hrubosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie." (rozsudok NS č. R 20/1984)

Z citovaného ustanovenia, ako aj zo súvisiacej judikatúry je zrejmé, že pre posúdenie skutku ako týrania blízkej osoby a zverenej osoby je potrebné preukázať, že sa jednalo o výrazne nevyvážený vzťah, kde je páchatel' dominujúcou osobou, ktorá sa trvale alebo opakovane dopúšťa prejavov verbálneho alebo fyzického násillia na obeť. Pre obeť domáceho násillia, kvalifikovaného ako zločin týrania blízkej a zverenej osoby je charakteristické, že pociťujú konanie páchatel'a ako ťažké príkorie a žijú v obave z ďalšieho násillia a z reakcií páchatel'a, pričom konanie páchatel'a negatívne ovplyvňuje ich bežný život.

Po vyhodnotení vykonaného dokazovania som dospela k záveru, že v prípade vzťahu obvineného a poškodenej sa jednoznačne jednalo o problematický a konfliktný vzťah, ktorý bol ovplyvnený jednak osobnosťami oboch účastníkov, ako aj konfliktným správaním obvineného v situáciách, kedy bol ovplyvnený alkoholom. Z výpovedí svedkov a aj samotnej poškodenej vyplýva, že správanie obvineného v triezvom stave bolo výrazne odlišné od jeho správania v stave opitosti, kedy aj najmenšia zámienka stačila k vyvolaniu jeho agresivity. Je však tiež zrejmé, že v danom prípade sa jednalo o vzájomné konflikty, kedy sa na verbálnych a zrejme aj fyzických konfliktoch aktívne zúčastňovala aj poškodená, čo aj sama potvrdila vo výpovedi, kedy uviedla, že nadávky aj facky boli obojstranné. Samotné konflikty sa obvykle odohrávali výlučne medzi obvineným a poškodenou, pričom svedkovia

zaznamenali až na jednu alebo dve výnimky len krik oboch zúčastnených a plač ich maloletého syna, ktorý bol rozrušený z hádky rodičov. Z výpovede poškodenej XXXXX jednoznačne vyplýva, že správanie obvineného pod vplyvom alkoholu síce v nej vyvolávalo aktuálne obavy, ale nepociťovala jeho správanie ako týranie a ani sa sama nepovažuje za týranú osobu, nakoľko konflikty boli vzájomné. K rovnakému záveru dospela po vykonaní psychologického znaleckého dokazovania aj znalkyňa, keď nezistila známky reaktívnej posttraumatickej poruchy u poškodenej a jej vzťah s obvineným charakterizovala ako konfliktný v stavoch jeho opilosti, inak ako konštruktívny a zameraný na výchovu syna a riešenie bežných životných situácií.

Z uvedených skutočností je zrejmé, že posudzovaný skutok nenaplnil znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona. Súčasne konštatujem, že som nezistila ani naplnenie znakov iného trestného činu alebo priestupku.

Podľa § 215 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie,, ak nie je skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

S poukazom na horeuvedené skutočnosti som rozhodla o zastavení trestného stíhania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Veronika Horňáková
prokurátorka